

[Bertel Dahlgaard.]

varerne der finder sted fra producent til forbruger, må man komme til erkendelse af, at der her ligger en opgave, som ikke hidtil er blevet løst på en effektiv måde“.

Det kunne jo tyde på, at Søren Overgaard ikke er så helt uimodtagelig for den tankegang, der ligger bagved den bestemmelse, der her indsættes.

§ 2 i ændringsforslaget tager sigte på igennem prissammenligninger at konstatere, om indførselsrestriktioner udnyttedes af hjemlige producenter eller handlende, således at en øget konkurrence kan fremkaldes. Det glæder mig meget, at både venstre og konservative i betænkningen giver udtryk for, at de faktisk er enige i denne bestemmelse, idet deres særlige ønsker kun går ud på, at bestemmelsen skulle indføres i vareforsyningsloven i stedet for i denne lov.

Også bestemmelsen i ændringsforslagets § 3 er der faktisk enighed om fra alle sider. Venstre og konservative mener kun, at man burde vente med den i den korte tid, der hengår, til kvalitetsmærkningskommissionen har afgivet betænkning. I det hele taget kan jeg ikke nægte, at det ærede medlem hr. Anker Laus, og det samme gjaldt jo det ærede medlem hr. Weikops, bemærkninger var en række anerkendende ord om det, der står i dette ændringsforslags §§ 2 og 3.

Det ærede medlem hr. Anker Lau citerede kloge ord, der står i den radikale mindretalsudtalelse, som det ærede medlem gav tilslutning til. I det hele taget sad jeg under de to ærede ordføreres tale og kunne ikke andet end blive i stedse bedre humør, idet de to ærede ordførere jo bogstaveligt talt stod og gjorde undskyldninger, fordi de til syvende og sidst ikke ville stemme for §§ 2 og 3 i dette ændringsforslag.

Må jeg iøvrigt sige angående § 3, at man må undre sig over, at den højtærede handelsminister ikke allerede i en vis udstrækning har gennemført mærkning af varepakninger med oplysning om nettovægt, da handels-

ministeriet i henhold til loven om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse, som det allerede er nævnt, hele tiden har haft bemyndigelse til at påbyde en sådan mærkning. Jeg kunne tænke mig, at den højtærede handelsminister føler trang til her i dag at redegøre overfor tinget for, hvorfor ministeren ikke har benyttet denne bestemmelse; jeg ønsker imidlertid at understrege, at betydningen af, at en sådan bestemmelse nu indsættes i denne lov, er, at der gives selve monopoltilsynet initiativ og myndighed på dette område, hvad jeg må anse for saglig rigtigt.

Den foreslåede ændrede affattelse af loven betyder da efter mit skøn, at man undgår et mislykket forsøg på at vende tilbage til hele det prisreguleringssystem, som man anvender, når der er varemangel, men at man søger at fremme en sund konkurrence, hvor indførselsrestriktioner og andre foreliggende særlige omstændigheder giver mulighed for urimelige avancer, og det sker, uden at erhvervslivet belemres med utålelige indgreb og tyngende omkostninger.

Med hensyn til monopolloven sker der jo, som det et omtalt, kun den ændring, at den gældende bestemmelse, hvorefter visse monopolvirksomheder og brancher med stærke prisaftaler skal anmelde prisforhøjelser til monopoltilsynet, forinden de sættes i kraft, forlænges i 2 år. Jeg tror, man må erkende, at når denne bestemmelse i fjor ved monopollovens vedtagelse begrænsedes til kun at have gyldighed i et år, var det under påvirkning af, at priserne da var så meget i ro, at en sådan anmeldelsespligt ansås for at have mindre betydning. Den forandring, der er sket i prisudviklingen, giver fuldtud begrundelse for ændringen, som utvivlsomt heller ikke mødes med særlig uvilje hos den heldigvis langt overvejende del af erhvervslivet, der er loyalt indstillet overfor monopoltilsynets virksomhed.

Jeg skal endnu gøre en enkelt bemærkning i anledning af det ærede medlem hr. Thorkil